

## **Orzeczenie Trybunału z dnia 2 sierpnia 1993 r.**

### **Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej.**

Nie wypełnienie zobowiązań przez państwo członkowskie - Procedura udzielania zamówień publicznych na wykonanie robót budowlanych - Derogacja

#### **Sprawa C-107/92**

Sprawozdania Trybunału Europejskiego 1993, strona I-4655

Data:

Akta: 02/08/1993

Wniosek: 01/04/1992

Tryb: Postępowanie dotyczące nie wywiązania się ze zobowiązań przez Kraje Członkowskie - Przyjęte

#### **Streszczenie**

Art. 9 pkt (d) Dyrektywy 71/305 dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane zezwala, w wyjątkowych okolicznościach, na odstępianie od ogólnych zasad, w szczególności tych dotyczących zamieszczania ogłoszeń. Niemniej jednak, takie odstępstwa nie są możliwe, jeżeli zamawiający mają wystarczająco dużo czasu na zorganizowanie procedury przyspieszonej określonej w art. 15 tej dyrektywy.

Strony

#### **Sprawa C-107/92**

Komisja Wspólnot Europejskich, reprezentowana przez Antonio Aresu oraz Rafael Pellicer - doradztwo prawne, działających jako pełnomocnicy, prowadzący działalność w Luksemburgu przy biurze prawnym Nicola Anecchino, także doradztwo prawne, Wagnera Centre, Kirchberg, wnioskodawca

przeciwko

Republice Włoskiej, reprezentowanej przez Luigi Ferrari Bravo, Szefa Departamentu Prawnego przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych, działającego jako pełnomocnik, oraz jego asystenta Ivo M. Nraguglia, Avvocato dello Stato, z siedzibą w Luksemburgu przy Ambasadzie Włoskiej, 5 Rue Marie-Adelaide, pozwanemu

WNIOSEK o stwierdzenie, że poprzez nie wysłanie ogłoszenia dotyczącego zamówienia publicznego na wykonanie ogrodzeń przeciwlawinowych w rejonie Colle Isarco/Brennero, do Urzędu Publikacji Urzędowych Wspólnot Europejskich w celu opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, Republika Włosa nie wywiązała się z obowiązku określonego w Dyrektywie Rady 71/305/EEC z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane,

TRYBUNAŁ

w składzie: O. Due, Przewodniczący, G.C. Rodriguez Iglesias, M. Zuleeg oraz J.L. Murray (Przewodniczący Izb), G.F. Mancini, R. Joliet, J.C. Moitinho de Almeida, F. Grevisse oraz D.A.O. Edwrad, Sędziowie.

Rzecznik Generalny: C. Gulmann,

Sekretarz: L. Hewlett, Administrator

w nawiązaniu do protokołu z rozprawy,

po wysłuchaniu ustnych argumentacji stron podczas rozprawy w dniu 31 marca 1993 r.,

po wysłuchaniu opinii rzecznika generalnego podczas posiedzenia w dniu 12 maja 1993 r.,

**wydaje następujące Orzeczenie:**

### **Podstawy orzeczenia**

Poprzez wniosek złożony do Sekretariatu Trybunału w dniu 1 kwietnia 1992 roku, Komisja Wspólnot Europejskich wszczęła postępowanie sądowe zgodnie z art. 169 Traktatu EWG w

celu uznania, że poprzez nie wysłanie ogłoszenia dotyczącego zamówienia publicznego na wykonanie ogrodzeń przeciwlawinowych w rejonie Colle Isarco/Brennero do Urzędu Publikacji Urzędowych Wspólnot Europejskich w celu opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, Republika Włoska nie wywiązała się z obowiązku określonego w Dyrektywie Rady 71/305/EEC z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (OJ 1971 (II). Str. 682).

Dział III dyrektywy określa zasady odpowiedniego ogłaszania zamówień, gwarantujące wszystkim zainteresowanym we Wspólnocie dostęp do informacji o zamówieniu oraz, według ich woli, uczestniczenie w postępowaniu.

Zgodnie z art. 12 dyrektywy, ogłoszenia o zamówieniu są wysyłane do Urzędu Publikacji Urzędowych Wspólnot Europejskich, który publikuje je w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, nie później niż dziewięć dni po dniu wysłania. Art. 12 ust. 4 stanowi, niemniej jednak, że zgodnie z przyspieszoną procedurą określoną w art. 15, ogłoszenie powinno być opublikowane nie później niż w ciągu pięciu dni od dnia jego wysłania.

Zgodnie z art. 14 dyrektywy, terminy do składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu oraz składania ofert, do złożenia których wybrani kandydaci zostali zaproszeni, w żadnym przypadku nie mogą być krótsze niż 21 dni od, odpowiednio, dnia wysłania ogłoszenia oraz dnia wysłania do kandydatów pisemnego zaproszenia. Art. 15 stanowi jednak, że w przypadkach, gdzie zachowanie powyższych terminów określonych w art. 14 jest niewykonalne, zamawiający mogą zastosować krótszy termin, a mianowicie 12 dni od dnia wysłania ogłoszenia i 10 dni od wysłania pisemnego zaproszenia do składania ofert. Taka przyspieszona procedura skraca całkowity czas postępowania z minimum 42 dni do minimum 22 dni.

Art. 9 dyrektywy przewiduje wyjątki od tego przepisu w wielu przypadkach. Ujmując to bardziej szczegółowo, art. 9 pkt. (d) dopuszcza wyjątek " jeżeli w sytuacji niezbędnej konieczności, ze względu na wyjątkowo pilny charakter sprawy związany z okolicznościami nieprzewidywanymi przez zamawiającego, terminy określone w innych przepisach nie mogą być dotrzymane".

W dniu 18 czerwca 1988 roku, Bolzano Ufficio del Genio Civile (Urząd Inżynierii Cywilnej), departament przy włoskim Ministerstwie Robót Publicznych, przydzielił wykonanie budowy ogrodzenia przeciwlawinowego w Alpach niedaleko Colle Isarco/Brennero włoskiej firmie Collini e Rabbiosi SpA, bez uprzedniego opublikowania ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Uznając zaniechanie tej czynności za naruszenie dyrektywy, Komisja, pismem z 24 stycznia 1990 roku, oficjalnie wezwała Republikę Włoską do złożenia swoich uwag w przeciągu miesiąca.

Odpowiedź Rządu Włoskiego z 15 maja 1990 roku na powyższe pismo, skłoniła Komisję do przedstawienia umotywowanej opinii, która została wysłana w dniu 13 lutego 1991 r. Z uwagi na brak odpowiedzi wobec tej opinii, Komisja wniosła przedmiotową sprawę. Komisja uznaje, że Rząd Włoski nie wykazał wystąpienia szczególnie pilnego charakteru sprawy wynikającego z nieprzewidywanych okoliczności, zgodnie z art. 9 (d) dyrektywy. Uznaje, że, po pierwsze, upłynęło więcej niż trzy miesiące między przedstawieniem odpowiednim władzom krajowym w dniu 10 czerwca 1988 roku raportu z Departamentu Geologicznego

przy Ministerstwie Środowiska, zalecającego powzięcie pilnych działań, a rozpoczęciem robót z dniem 21 września 1988 roku, oraz, że podczas tego okresu, Rząd Włoski mógł przeprowadzić 22 dniową procedurę przyspieszoną, określoną w dyrektywie. Ponadto stwierdza, że ostatnia odnotowana lawina w regionie Brenner, w 1975 roku, nie może stanowić powodu, dla przeprowadzenia pilnych działań.

Według władz włoskich, interpretacja przedstawiona przez Komisję nie bierze pod uwagę nowej sytuacji wynikającej z w/w raportu geologicznego i dotyczącej nieprzewidywalnego i nieuchronnego ryzyka wystąpienia lawiny. Władze argumentowały tym, że z uwagi na pilny charakter udokumentowany w raporcie, uznały, że roboty budowlane powinny się rozpocząć bez zakłóceń przed końcem jesieni 1988 roku i dlatego postępowanie musiało być zakończone podczas krótkiego przeciągu czasu obejmującego trzy miesiące letnie i, w konsekwencji, przestrzeganie postanowień dyrektywy okazało się niemożliwe.

Odniesienie się protokołu z rozprawy w celu pełniejszego obrazu stanu faktycznego, postępowania oraz zarzutów i argumentów przedstawianych przez strony, wymienionych lub omówionych poniżej, nastąpiło tylko w takim stopniu, jaki jest potrzebny dla uzasadnienia orzeczenia Trybunału.

Zgodnie z art. 9 pkt. (d) dyrektywy, odstępstwo przez niego przewidziane, a mianowicie odejście od obowiązku publikowania ogłoszenia o zamówieniu, jest możliwe, jeżeli jednocześnie zostają spełnione trzy warunki. Przepis nakazuje wystąpienie nieprzewidzianej okoliczności, szczególnie pilnego charakteru sprawy uniemożliwiającego dotrzymanie terminów określonych w innych procedurach, oraz, ostatecznie, związek przyczynowy między nieprzewidzianą okolicznością a szczególnie pilnym charakterem sprawy.

Kolejność okoliczności analizowanych szczegółowo przez rzecznika generalnego w par. 8 i 13 opinii wykazuje, że nie istniał powód uniemożliwiający Rządowi Włoskiemu w tym przypadku zachowania terminów określonych dla procedury przyspieszonej, przewidzianej w dyrektywie.

W konsekwencji należy uznać, że zgodnie z tym co utrzymuje Komisja, Rząd Włoski nie wykazał istnienia szczególnie pilnego charakteru sprawy w rozumieniu art. 9 pkt. (d) dyrektywy.

Dlatego też, bez potrzeby ustalenia, czy dwa inne warunki zostały spełnione w tym przypadku, należy stwierdzić, że poprzez nie wysłanie do Urzędu Publikacji Urzędowych Wspólnot Europejskich ogłoszenia o zamówieniu publicznym na wykonanie ogrodzenia przeciwlawinowego w regionie Colle Isarco/Brennero celem opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, Republika Włoska nie wykonała obowiązku wynikającego z dyrektywy.

## **Decyzja dotycząca kosztów**

Koszty

15. Zgodnie z art. 69 ust. 2 Zasad Procesowych, strona przegrywająca jest zobowiązana do pokrycia kosztów. Ponieważ Republika Włoska nie zdołała przedstawić dostatecznych argumentów na swoją obronę, obowiązana jest pokryć koszty.

### **Sentencja orzeczenia**

na tej podstawie,

**TRYBUNAŁ**

niniejszym:

**Stwierdza, że z uwagi na nie wysłanie ogłoszenia dotyczącego zamówienia publicznego na wykonanie ogrodzeń przeciwlawinowych w rejonie Colle Isarco/Brennero do Urzędu Publikacji Urzędowych Wspólnot Europejskich w celu opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich, Republika Włoska nie wywiązała się z obowiązku określonego w Dyrektywie Rady 71/305/EEC z dnia 26 lipca 1971 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane;**

**Nakazuje Republice Włoskiej pokrycie kosztów.**